Quattro

DUE

Vážení čtenáři,

Doufám, že jste si všichni užili vánoční prázdniny. V dnešním čísle se zase dozvíte spoustu zajímavých informací, budete mít možnost podívat se na nová umělecká díla, zjistíte něco málo o zimě a nesmí chybět ani herní novinky, nebo pozitivní zprávy.

Doufáme, že si čtení užijete, mějte hezký den.

Šéfredaktorka **Anna Stříbrná**

Obsah

Čtyři roční období……4

V kole času……5

Zapomenutá stopa minulosti……..8

Koutek poezie……9

Malířské umění……11

Mladí umělci……13

Ze světa hudby……17

Velká móda začíná malých……..19

Něco málo o feminismu……21

Mladí a aktivní……23

Komentář……24

Vraždy napříč obdobími……27

(Ne)originální recenze……..29

Herní novinky……..31

Pozitivní zprávy……34

Čtyři roční období

Zima

Ve druhém čísle našeho časopisu se zaměříme na následující roční období po podzimu, tedy na zimu. V minulém článku jsme si povídali o vzniku ročních dob a proč je vlastně máme. V tomto díle bych se rád podíval na zimu jako takovou a její charakteristiky. Mimo jiné se také budu zajímat o etymologii výrazu *zima*, komparaci slova s ostatními jazyky a o zajímavosti související s mrazem.

Co je to zima?

Zima je roční období, které se odehrává mezi podzimem a jarem. Typické pro zimní měsíce na severní polokouli je panování nízkých teplot. Mínusové stupně zapříčiní přízemní mráz a čistý vzduch. Počasí je formované pádem sněhu a studeného deště.

Meteorologická zima obsahuje měsíce prosinec (původ slova poukazuje na souvislost se slovem *silný*, to znamená bledý nebo šedý. Tento měsíc se vyznačuje těmito pošmournými barvami), leden (nejstudenější měsíc tvořící ledy) a únor (led se v tomto měsíci noří, láme a puká).

Etymologie

Zima - původně se jedná o všeslovanské slovo. V indoevropském prajazyku byl výraz tvořen od *ghei*; ghi + -em nebo ghei + m. Souvisí i s latinským slovem *hiems*.

Hiems - od latinského slova „hiems“ je odvozeno slovo „zima“ ve většině románských jazycích např. „hiver“ ve francouzštině, či „invierno“ ve španělštině.

Germánské jazyky nemají počátek slova jasně zaznamenaný. Nejpravděpodobnější je v pragermánském podstatném jméně „Wintru“. Například islandsky „Vetur“ anebo norsky „Vinter“.

V ugrofinských jazycích je původ slova odvozen od tälwä, tedy finsky *„Talvi“, maďarsky „Tél“ a estonsky „Talv“.*

Rekordy

Nejnižší temperatura byla zaznamenána v červnu roku 1983 ve *Vostoku* na Antarktidě, přičemž teplota dosáhla neuvěřitelných -89,2 ° C.

Pozoruhodná byla teplotní změna minulého roku (prosinec 2021) na *Aljašce*, kdy teplota vystoupala až na 19,4° C. Co se letošní zimy týče, spadá mezi nejvíce pozoruhodné v historii. Teplota se během jediného týdne zvedla o dvacet stupňů Celsia, tedy z -10° C na 10° C z 16.12 . na 23.12. 2022.

Michael Losman

Navštivte město Turku!

Která země je proslulá krásnější zimní krajinou než Finsko? Zajímavá místa k navštívení jsou určitě Hrad Turku, Dom Turku, či muzeum finského sochaře Wäinö Aaltonen. Finové jsou národ, který je známý svojí bilingvitou. Není lehké odhalit fina od rodilého mluvčího angličtiny, takže mluvčí angličtiny se zde nemůže ztratit. Samotná finština je ale velmi zajímavá, například rozlišují sníh podle toho, v jakém je stavu, tedy například sněhová bouře za silného větru - Tuisku, jestli je sníh na zemi spojený s blátem - Loska, jestli je spojení s deštěm - Räntä nebo zmrzlý sníh na povrchu - Hanki a mnoho dalšího!

Turku je rozhodně zajímavé město plné chytrých lidí, kde je i šance vidět polární záření!

V kole času

Zima

Opět se vracíme k životu raně středověkého zemědělce, tentokrát v období zimy.

Zima byla obdobím sníženého pracovního vytížení a odpočinku, jak vypovídá například i staré české přísloví „zima matka, vyspíš se do hladka". Samozřejmě i v tomto období bylo třeba obstarávat dobytek, který většinou trávil zimu buď venku v ohradě, či pod jednoduchým přístřeškem. Mezi další zimní činnosti patřilo doplňování zásob dřeva a drobné domácí práce uvnitř stavení, jako je například oprava nástrojů. V únoru pak možná v příznivějších letech i zrytí části zahrady v přípravě na nadcházející rok.

Jako ochrana před mrazem zimy sloužila vlněná suknice nasazená přes rubáš, a to jak u mužů tak u žen. Mírný rozdíl byl v ochraně hlavy, kde bychom u ženy očekávali šátek a u muže slaměnou nebo lýčenou čapku. Ze stejných materiálů se pak dělala i obuv. Je rovněž možné, že průměrný sedlák často vlastnil ovčí kožich či rouno, které v časech, kdy to bylo potřeba, přehodil přes ramena a záda.

Máme-li mluvit o svátcích, nemůžeme začít jinak, než Vánocemi. Přesněji přípravou na ně, tedy adventem, jenž nemusel zahrnovat jen čtyři adventní neděle, ale ve starším pojetí zahrnoval až 40 dnů, podobně jako velký půst na jaře.

Těsně po začátku tohoto širšího období je svátek sv. Martina 11. 11., jenž představoval ukončení pracovního cyklu a byl také dnem platby daní lennímu pánovi. Jeho oslavy obsahovaly dodnes známé pojídání husy, které nebylo praktické chovat přes zimu v příliš velkém množství a pravděpodobně i bujaré veselí. Po sv. Martinovi začíná v myšlenkách archaického člověka zima, tedy ono již zmínené období menšího množství práce, ale také období tmy. Právě ubývání světla mezi začátkem zimy a slunovratem je dobou, které tehdejší člověk přisuzoval největší vládu temných sil. Najdeme tu tedy i několik dní string, před nimiž jako ochrana slouží například práskání bičem na dvoře nebo obchůzky v maskách. Právě na nich lze vidět, že akce, jež by nám z dnešního pohledu mohly připadat jako pouhá zábava, měly v minulosti často mnohem zásadnější význam.

Další významný den v tomto období je den sv. Ondřeje 30. 1., který byl částečně kvůli své poloze v kalendáři jedním z dnů, ke kterému se tak jako k mnoha jiným dnům vážou snahy o předvídání budoucnosti pomocí řady akcí a pomůcek, jako jsou například dřevěná polínka, kameny, třesení plotem, stromy nebo keři a další.

Co se týče dne sv. Lucie, 13.12, tedy dne původního zimního slunovratu, tak u něj překvapivě nenacházíme žádné zvláštní oslavy, což může být zapříčiněno snahou církve neodpoutávat pozornost od samotného svátku vánočního. Z dochovaných lidových tradic je ale možné soudit, že v soukromém životě si den zachoval určitý význam. Mezi tyto tradice patří například církví trpěné obchůzky, při kterých se symbolicky vyháněla tma a hlukem se bránilo jejímu návratu, česnek využívaný ke kreslení křížů na stáje a domy, okuřování a vykropování. Většina těchto zvyků měla ochranný charakter. S Lucií přichází také úklid a důraz na čistotu spojení s nadcházejícím velkým svátkem.

Vánoce samotné trvaly od dne narození Krista (25.12.), což byl tehdy také začátek nového roku, až do dne Zjevení Páně 6.1.

Vánoční svátky se nesly v duchu předvídání budoucnosti a především snahy zajistit prosperitu nadcházejícího roku, přičemž tato vlastnost přežila v mnoha dnešních tradicích. Už v těchto dobách můžeme narazit na půlnoční mši, která však pro archaického zemědělce tvořila jen menší část svátků.

Štědrý den (24. prosince) byl dnem určitého poklidu. Hospodář dělal jen nejnutnější věci. V souladu s prosperitní magií počátku mohl například vyrobit nový bič, aby se v dalším roce dařilo stádu nebo vytvořit nové nástroje k obsluze peče, což zase souviselo s úrodou.

Hospodyně pravděpodobně pekla sváteční pečivo nejspíš podobné lepšímu chlebu. Podle toho jak se povedl a jak vysoký byl, se odhadovala kvalita následující úrody.

Během štědrého dne bylo nebezpečné vynášet cokoliv z domu a také péct po poledni, což spolu s náročností pečení znamenalo, že hospodyně nejspíš vstávala výrazně dřív než v jiných dnech.

V podvečer bylo nejspíše zvykem vystlat v uklizené jizbě čerstvou slámou v církevním myšlení se jednalo o symbol betlémského chléva v původním a lidovém byla však sláma mnohem více spojená s budoucím chlebem a silou země.

Po tomto zvyku následovala večeře. Ta měla vážný ráz a zase lze říct, že její součástí byly nejspíš i různé věštby a snaha zajistit si budoucí prosperitu. Mezi věštby patřilo dodnes dochované rozkrajování jablka. I samotné jídlo mělo magický účel. Jednak svou bohatostí, jenž měla být příslibem prosperity do budoucna a také i obsahem, jenž se mohl skládat například z obilné kaše a pečiva, luštěnin, ořechů vajec. Když bylo k dispozici tak i z ovoce a medu. Maso bychom v ní kvůli adventnímu půstu nejspíš nenašli.

Snaha zajistit prosperitu hojností se netýkala jen lidí. Část jídla dostal tedy i dobytek a děti mohly odnést drobky k zahrabání do zahrady a sadu. Hospodář jich pár uchoval, aby je mohl, až to bude možné, hodit po polí, či vysypat do první brázdy. Mrtvým předkům pak hospodář nechával kousek jídla v rohu na lavici nebo u ohně, který také možná dostal kousek chleba nebo jiné části večeře.

Po večeři se konala již zmíněná mše a po ní už následoval jen spánek a další den.

Ten byl dnem společných hodů, které byly příležitostí k setkání se sousedy a k napití, přičemž mezi alkoholické nápoje raného středověku patřil například podomácku uvařený kvas, pivo a prokvašená medovina.

Během sv. Štěpána setkávání pokračovala, stejně jako koledování, jehož význam opět spočívá v symbolizování hojnosti a jeho účelem je zajistit její pokračování. Také se jednalo o nejpozdější den, během něho mohl hospodář vynést a spálit seno, jímž dříve vystlal světnici. Prach následně rozprášil ke stromům nebo na pole, aby síla země nepřišla na zmar.

Kromě toho se v něm vyskytoval i prvek očisty lidí a zvířat, což může být dáno tím, že de facto zakončoval nejtvrdší jádro Vánoc. Skutečný konec však nastává až 6. 1., na den Zjevení Páně. Právě během něj byly očistné a ochranné obřady, týkající se především chodů, nejvýraznější.

Nyní se už dostáváme k období, kdy už výrazně přibývá světla a zároveň začíná masopust, který trvá od konce Vánoc, až do doby mezi počátkem února až počátkem března.

Kvůli tomu, že v tomto období se už dalo více pracovat venku, ale ještě nebylo možné pracovat na poli, byla doba zasvěcená předení a tkaní, na které po skončení zimy a začátku rušnějšího období nebude takové množství času. S touto prací a s masopustem byly spojené i snahy o zajištění dobré úrody lnu, konopí a prosperity stáda, což se odráželo v různých figurách masopustního tance. Například vyskakování tanečníků a tanečnic a jejich vyhazování do vzduchu je nejspíše spojeno s touhou zjistit výšku textilních rostlin.

Nejvýraznější části masopustu byl jeho závěr, který byl doprovázen nejdivočejším veselím, v němž nesměli chybět masky a tanec, a které trvalo od poslední masopustní neděle do následujícího úterý.

V účelu masopustu hrála roli i psychologie, protože představovala uvolnění a odpočinek před časem největšího nedostatku a začátkem pracovního cyklu, jenž přišel s jarem.

O tom však až příště.

Hynek Tožička

Zapomenutá stopa minulosti
Kde je ukryt deník Jana Lucemburského

Milí čtenáři a čtenářky,
v tomto článku bych se ráda věnovala jedné pozapomenuté pověsti, která Vás přenese do středověkých Čech.

Podle této pověsti si Jan Lucemburský psal deník, do kterého si zaznamenával své úspěchy i neúspěchy na poli válečném a v době míru vítězství a prohry v dlouhé řadě turnajů.
Tento deník však nebyl zatím nalezen. O tom, kde je ukryt nám, vypráví jiná pověst. Deník prý Karel IV. vložil do truhly, kterou skryl do pod základy hradu Karlštejna. Chodba, která měla vést od hradu Karlík ke Karlštejnu v tajemném podzemí, byla zasypána ještě za života Karla IV a stále čeká na své objevení.
Je též možné, že se mám již zmíněný deník do našich časů vůbec nedochoval a zbyly nám jen již zmíněné pověsti, která se ústně předávaly z pokolení na pokolení.
Pokud budeme považovat variantu o jeho zániku za správnou, již nikdy vědci nenahlédnou do zápisů z osobního života Jana Lucemburského, jenž byl zdatným válečníkem, ušlechtilým rytířem a především českým králem.
Teď bych Vám ráda přiblížila postavu Jana Lucemburského, byste měli před sebou alespoň lehký nástin jeho osobnosti.
Jan Lucemburský byl král český a hrabě lucemburský. Jeho otec Jindřich VII. Lucemburský byl první císař Svaté říše římské z rodu Lucemburků.
Mladý Jan Lucemburský vyrůstal na francouzském dvoře a stával se z něj pohledný, sebevědomý a čestný muž. Vynikal v diplomacii a ctil zásady rytířství. V pouhých patnácti letech byl korunován českým králem, neboť se oženil s Eliškou Přemyslovnou, dcerou Václava II. a sestrou posledního českého krále z rodu Přemyslovců Václava III. Toto manželství však nebylo šťastné. Eliška Přemyslovna měla hluboké manželství asi nejvíce utrpělo tím, že česká šlechta sdělila Janovi pomluvu, že se ho jeho manželka Eliška Přemyslovna snaží svrhnout a místo něj dosadit na trůn jejich prvorozeného syna Václava (později byl biřmován a přijal jméno Karel IV.), kterému byly tehdy tři roky.

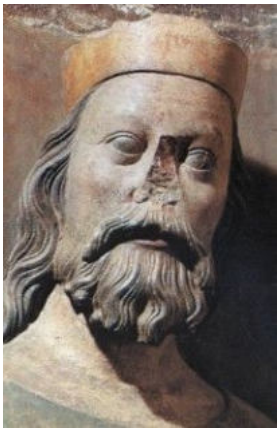

Vztah Jana Lucemburského k české šlechtě byl poněkud vlažný, neboť se Jan Lucemburský kvůli své povaze odmítl podrobit některým českým zvyklostem. Jak jsem již zmínila, česká šlechta o něm šířila pomluvy, proto byl Jan Lucemburský vůči české šlechtě velmi obezřetný až podezíravý. K zlepšení vztahů nepřispívalo ani Janovo rytířství, proto byly Země koruny české využívány i jako zdroj bohatství.
Jan Lucemburský udělal pro země koruny české i něco dobrého, například rozšířil území o Horní Lužici a Vratislav.

Anna Vacková

Koutek poezie

Milí čtenáři a čtenářky,
kdo by neznal slavného českého básníka a spisovatele Jaroslava Seiferta, který jako jediný Čech měl tu čest být nositelem Nobelovy ceny za literaturu.

Jeho dílem je nespočet krásných knižních titulů, kupříkladu Šel malíř chudě do světa, Maminka, Chlapec a hvězdy, Všecky krásy světa. Dovolte mi trochu Vám přiblížit již zmínění díla.
Šel malíř chudě do světa je krásná kniha, díky které můžeme nahlédnout do venkovského života plného dávných tradic a obyčejů s pomocí dojemných ilustrací Mikoláše Alše.
Mně se však nejvíce líbila kniha s názvem Maminka. Její krása tkví především v upřímnosti, neboť básník svým ryzím srdcem jí vdechl opět život. Je plná vzpomínek autora na dětství, které bylo protkáno láskou maminky jakožto nejbližšího člověka. Sbírka básní Maminka byla poprvé vydána roku 1954.
U knihy Chlapec a hvězdy se ocitneme ve světě pohádek, ve světě, který nám připomíná studnu těch nejkrásnějších let našeho bytí, tou studnou je dětství. Kniha čerpá z nezměrné fantazie autora, ale odráží se v ní též dětská nevinnost a prosté přemýšlení, které mají ti, co jsou ještě malí.
V této knize autor sepsal s jemností některé své vzpomínky tak, abychom mohli nahlédnout do jeho osobního i uměleckého života.
Dva roky před svou smrtí dostal pan Seifert, který zcela jistě patří na hvězdné nebe české literatury, za své mistrovské umění básnické a knižní, Nobelovu cenu za literaturu, tehdy se psal rok 1984.
Jeho odkaz zůstal živý až do dnešních dnů, poněvadž se v jeho díle objevují pravé lidské hodnoty, jako je například láska, domov, starostlivost, touha, bázeň.
Níže si můžete přečíst jednu báseň z básnické sbírky Maminka, která mě osobně okouzlila svou něžností, křehkostí a čistou láskou.

První dopis mamince

Jaroslav Seifert (23. 9. 1901 – 10. 1. 1986)

Už vím, dám dopis na zrcadlo
či do košíčku na šití,
však žel dosud mě nenapadlo
co psát, jak dopis začíti.
Maminko moje milovaná,
a v zubech konec násadky,
přemýšlím; stránka nenapsaná
čeká a čeká na řádky.
Přeji Ti dnes v den Tvého svátku
- ve slově Tvého velké T –
no vida, už mám druhou řádku
a pokračuji ve větě:
štěstí - po t se píše ě –
a zdraví - a pak selhává
už nadobro má fantazie,
tak přízemní a kulhavá.
A trhám papír, muchlaje ho
- maminka stojí nad válem
a chystá něco voňavého –
tu v odhodlání zoufalém
přibíhám k ní, tiskne mě k sobě,
očima mlčky ptá se mě.
Pak zamoučněné ruce obě
zvedly mě rychle ze země.

Mé osobní zhodnocení básně

Já s úctou obdivuji umění básníkovo. Ta prostota a čirá upřímnost, jež se skrývá v těch řádcích je půvabná a orosí tvář mnohého člověka, který má hlubší cítění ke své vlasti. Když jsem poprvé četla tuto báseň, pocítila jsem hřejivý pocit domova. Myslím si, že každý komu není česká zem cizí měl alespoň jedenkrát přečíst tyto verše a zkusit jim porozumět, neboť jsou vytesány do knihy našich dějin zlatým písmem.

Anna Vacková

Tato okouzlující kniha, v níž je skryta láska a naděje, provázela už mnoho generací čtenářů. Vyzařuje z ní teplo domova i mnoho vzpomínek, proto by ji měl mít každý ve své knihovně. Nikdy totiž neztratí na kráse.

Malířské umění

Zima

Zdravím Vás u druhého čísla časopisu. Dnes se podíváme na další významné umělce a jejich obrazy, tentokrát se zimním motivem.

Pieter Brueghel starší (1525 – 1569) byl vlámský malíř, zakladatel dynastie umělců, jejichž vliv zasahoval až do 17. století. Maloval hlavně žánrové obrazy ze selského života, ale také biblické příběhy, alegorie a další. Krátce z jeho života, před rokem 1551, kdy byl přijat do malířského cechu svatého Lukáše, se usadil v Antverpách. Mnohem větším dojmem na něj zapůsobil přechod do Alp. I sám jeho životopisec Karel van Mander napsal: „V Alpách do sebe Bruegel pohltil všechny ty hory a skály, a když se vrátil domů, vyvrhl je na svá plátna." Brueghel zemřel roku 1569 a jeho malířské nadání zdědil jeho syn Pieter Brueghel mladší.

Zimní krajina s pastí na ptáky je obraz znázorňující zasněženou holandskou vesnici, jejímž centrem prochází zamrzlá řeka. Prostředí rámují jednoduché domy pokryté sněhem a na zamrzlé ploše říčky dovádí mladí i dospělí bruslaři. V pravém dolním rohu nás může zaujmout právě past na ptáky, kteří se k ní slétají.

Zimní krajina s pastí na ptáky

Giuseppe Arcimboldo (1527 – 1593) byl italský malíř a dekoratér působící ve službách Habsburků na dvorech ve *Vídni* a v *Praze*. Proslul jako svérázný manýristický portrétista, který tvořil podobizny na způsob zátiší z rozličných předmětů, plodů, květin i zvířat. V tomto stylu vytvořil známé obrazy jako několik řad alegorií *Čtvero ročních období* nebo portrét *Rudolf II. jako Vertumnus*. *Arcimboldo* pocházel z vážené rodiny malíře *Biagia Arcimbolda* a *Chiary Parisiové*. Roku 1551 namaloval pro českého krále a pozdějšího císaře Svaté říše římské *Ferdinanda I.* Pět heraldických znaků, za což mu bylo opakovaně nabídnuto místo oficiálního malíře císařského dvora. Nabídku *Arcimboldo* po 11 letech přijal a odešel ke dvoru do *Vídně*. *Arcimboldovo* dlouhodobé onemocnění močových cest vedlo ke zrychlujícímu se zhoršování umělcova zdravotního stavu, které 11. července vyústilo v *Arcimboldovu* smrt. Zemřel ve věku 66 let.

Dílo *Zima* je z cyklu *Čtvero ročních období* od *Arcimbolda*. Znázorňuje alegorickou hlavu symbolizující zimu složenou na způsob zátiší z rozličných předmětů vztahujících se právě k zimnímu období. Převládající barva tohoto díla je hnědá a hlavu rámují zelené listy s drobnými červenými květy.

Zima

Michaela Macháčková

Pokud vás zajímá více ze života *G. Arcimbolda*, doporučuji knihu „*Arcimboldo*" (jméno autora je neznámé). Dílo shrnuje nejen malířův život, ale také jeho postoje a názory a obecně přístup k umění.

Mladí Umělci

Lukáš William Mezger

Jako prvního Vám v tomto vydání představím *Lukáše*. Je mu sedmnáct let a v tuto chvíli studuje obor truhlařina na uměleckořemeslné škole na *Zlíchově*. Nenechte se ale zmást, dnes nebudeme bavit o práci se dřevem, nýbrž se budeme věnovat hudbě. Která nás ostatně bude provázet celým tímto dílem.

Lukáš je sice rodilý pražák, ale netají se ani tím, že má i americké občanství. Dle jeho slov mu tato skutečnost usnadňuje snadnější orientaci ve světě hudby a muzikantů.

„Adaptace různým stylům jiných muzikantů je doopravdy něco kouzelného - je to jako komunikovat beze slov."

Lukáš vzadu, třetí zleva na fotce se svou kapelou Jah Fyah Starez

Což se pojí i s jeho prací. V současnosti vypomáhá v jednom z pražských klubů jako elektrikář/kuchař/instalatér, kam ostatně chodí i hrát. Mohl si díky tomu zahrát například i se skupinou *Newen Afrobeat* z *Chile*.

Lukáš je basák a první kapela, ve které byl, se jmenovala *Jah Fyah Starterz* a hráli rap/reggae/ska, byla to prý zapletená jízda plná zapeklitých vztahů a zvratů.

Takže se rozhodl uchýlit k práci s jednotlivými lidmi. Jedna nahrávka ,která stojí za zmínku, byla s umělcem *Count Jalfy* a můžete si ji poslechnout zde:

Qr kód k skladbě Blue room n.1

Bass-Man Willie se svou baskytarou

Lukáš říká, že by se do budoucna chtěl dále věnovat hlavně věcem jako např. kompozice či umění hry a na jiné hudební nástroje (klavír, harmonika, brumle, kytara, synth nebo trumpeta)
V poslední době se hudbě věnuje v průměru tak 5-6 h denně a postupně sbírá zkušenosti s hudebníky z celého světa i sám ve svém pokoji.

„Jak žijete svůj život, taková je vaše hudba."

Petr Leman

Jako dalšího vám představím *Petra*,
narodil se roku 2004 a pochází z *Ústí nad Labem*. Jako malému mu nikdo doma umění nenutil, avšak od raného věku sám rád tvořil a doma hrál rock a metal nebo nějaké devadesátkové hity. Což silně formovalo jeho hudební vkus až do dnešních dnů.

Postupně se ale vztahy v rodině začaly bořit a přicházela nová etapa blízkých vztahů, a to s dětmi z okolí, když se rozhodly začít skákat parkour. Z téhle doby si *Petr* odnáší pro změnu lásku k rapu a elektronické hudbě, která je provázela městem.

Petr na koncertě v klubu Cross

Netrvalo dlouho a vášeň se proměnila v aktivní touhu začít sám hrát. Tak se dvanáctiletý *Petr* chytil kytary. Nejdříve akustické, ale později i té elektrické, která se ho drží až do teď.

Později, v roce 2020, mu přišla nabídka, zdali by nechtěl začít hrát v kapele. Na což v té době reagoval pozitivně a tak vznikl Zkrat, který mu dal spoustu příležitostí a zkušeností s věcmi. Například hrát naživo a hrát pravidelně. Což mu v tomto ohledu přidalo notnou dávku sebevědomí. Ale dle jeho slov je Zkrat:
„Jen debilní českej punk kde zpěvák zpívá o pivu, holkách a povrchně se vyjadřuje k problémům světa který, ale nemá vůbec chuť řešit."

Koncert kapely Zkrat v Karlových Varech

Jednu chvíli poté byl také součástí jazzové kapely, což mu zase přineslo mnoho nových zkušeností. S některými členy se stále vídá na takzvaných *jamm sessions*, kde se spolu všichni sejdou a improvizovaně hrají co se jim zrovna zlíbí.

„Celý život žiji v Ústí, miluji to, žiji tím městem, jsem to město! Je to můj pravý domov, i když mi občas leze krkem.
Kdo nezná Ústí, je to bývalé komoušské ukázkové město, které bylo dřív obydleno hlavně němci. Po druhé světové válce je vyhnali a zbytek vyházeli z mostu do Labe. Brutální, ostatně jako celé město, z dřív prestižních čtvrtí udělali ghetta a vybudovali majestátní sídliště tyčící se na svazích údolí Labe. Všude beton, obrovské šedivé budovy, mramorové podlahy a všude paneláky.
Moje město.
Moje obrovská inspirace úplně ve všem."

Spolupráce s Kyberdrip

Kromě hudby *Petr* také přešívá oblečení, jeho matka byla švadlena, tak nemá k šicímu stroji daleko. Na jeho instagramu naleznete spousty z jeho modelů a také rád na oblečení pracuje i s jeho přáteli. Díky tomu vznikají různé společné projekty, kterým by se chtěl věnovat i nadále, stejně jako hudbě.

„Jakákoliv tvorba je můj život, můj život je umělecký dílo který je každým rokem komplikovanější a komplikovanější a furt do něj přibejvaj nějaký nový zkušenosti, experimenty a vašně."

Petr (pierot taksigej) v jeho oblečení, ve spolupráci s Bizár Ondrou

Antonie Kroupová

A jako poslední tu je *Antonie!*
Je studentkou *SUPŠ* na *Žižkově* a je jí 17 let. Zpívá, píše, skládá vlastní hudbu a hraje na kytaru i piano. Hudbě jako takové se začala věnovat někdy kolem svého patnáctého roku života a začala si nahrávat první písně sama na telefon a vydávat je přes *BandLab*, což je aplikace pro vzájemné sdílení své tvorby s lidmi po celém světě. Postupně se dopracovala i ke svým vlastním koncertům, například s doprovodnou kapelou. S tím přišly i první nahrávky na Spotify.

Následně odjela na půl roku pryč z Prahy a začal ji zajímat i film, tak začala natáčet s čímž se pojí i následné vydání videoklipů ke dvěma již zrealizovaným písním.

Youtube kanál antonie
s písněmi a videoklipy

,, Snažím se dělat umění který pohne lidským srdcem což je strašně těžkej a velkej cíl."

Po návratu zpět do Prahy se Antonie rozhodla znovu pracovat s hudbou -. Zkoumat, objevovat, experimentovat.

Grafika pro Antonii, autor Jaroslav Lekeš

Později by se prý také ráda vrátila ke konzertování, nejen kvůli adrenalinu, ale i pocitu sebevědomí a pýchy, který člověk podle *Antonie* nezažije v žádné jiné situaci.

Antonie za mikrofonem

,, Mojí největší motivací v hudbě jsou asi moje emoce. Stejně jako v tvorbě jakéhokoliv umělecky zaměřeného člověka, jsou to myšlenky, pocity, lidi a situace, které když vlastníma rukama nějak přetvořím, tak to dává smysl a zasadím si to do života jako krásnou vzpomínku a nebo třeba cíl do budoucnosti, které mohu pozorovat z dálky potom co jsem jimi byla dokonale pohlcena."

Tereza Lišková

sponzorováno

Ze světa hudby

Zdravím, dneska se spolu podíváme na hudební novinky za zimu. Můžete se těšit na vánoční písničky i spoustu jiného.

Camila Cabello vydala 4. listopadu vánoční písničku s názvem *I´ll Be Home For Christmas*, která sklidila velký úspěch především na TikToku. Dále také vydala 9. prosince single *KU LO SA* společně s *Oxlade*.

15. prosince vyšlo album k filmu *Avatar - The Way of Water*. Hlavní soundtrack *Nothing is Lost (You give me strength)* zpívá *The Weeknd*. Ello.

Meghan Trainor vydala 9. prosince single *Made You look*, udělala i a capella verzi. Dále se také podílela na písničce *Kid On Christmas* od *Pentatonix,* která vyšla v albu *Holidays Around the World* 28. října.

SZA 9. prosince vydala album *SOS*. Společně s ní tam můžeme najít i další interprety, jako například *Travise Scotta, Dona Tolivera* nebo *Phoebe Bridgers*.

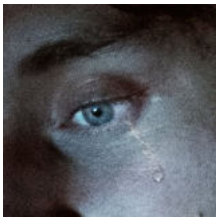

Z Česka tady máme *Sofiana Medjmedje*, který 2. prosince vydal single *Prej bude líp*.

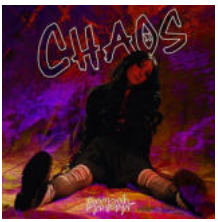

Ne tak známá interpretka *Damona* vydala 2. prosince EP s názvem *Chaos*. Obsahuje čtyři skladby.

Hudební inspirace na zimu

Myslím, že každý z nás na zimu poslouchá *Mistletoe* nebo *All I want for Christmas*. Zkusím Vám tedy napsat pár písniček na zimu, které jste možná ještě neslyšeli. *Red Dress* nebo *Only when it snows* od *Nova Miller, Medicine* od *Syd*, *Psychofreak* od *Camily Cabello, Blame* it on the *Mistletoe* od *Elly Henderson*.

Anna Stříbrná

Jste připraveni, na tuto knižní novinku?

Je to devátý díl úspěšné série Romantické útěky, takže si ho rozhodně nenechte ujít. Můžete se těšit na krásné zimní Skotsko, vánoční atmosféru, tajemný hrad a láska se tu také najde. Pokud se chcete přenést do víru Skotska, tato kniha je právě pro Vás.

Světové značky v módním domě

Vítám Vás u nového módního článku, který je zaměřen na čtenáře zajímající se o módu. Chcete vědět, co je momentálně v trendu? Snažíte se najít svůj styl? Vyznat se v každém módním domě a poznat jednoduše jejich produkty a činnosti, které tyto firmy vykonávají? V tomto čísle bych se s Vámi ráda podívala na ty nejznámější značky (*Calvin Klein, Dior a Prada*) a stručně bych Vám je chtěla představit. Doufám, že Vás článek bude bavit.

Dům módy znamená tým, který pracuje na vytváření jedinečných, neobvyklých a odvážných kolekcích. Známé značky pravidelně pořádají prezentace a přehlídky svých výtvorů konající se nejméně jednou ročně. Některé módní domy se jasně zaměřují na určitou skupinu lidí, například vytvářejí oblečení pouze pro děti. Obecně mají širokou specializaci a vyrábějí širokou škálu módních produktů.

Calvin Klein

Značka je původně známá svými džínami. Džíny *Calvin Klein* byly prvními džínami na světových drahách a pevně se usadily v módním světě. Džíny však nebyly to jediné, co značku proslavilo. Módní dům vytváří výjimečné spodní prádlo, švýcarské hodinky, jemné parfémy, kosmetiku a světoznámé unisex oblečení. Hlavními charakteristickými rysy značky *Calvin Klein* jsou jednoduchost, pohodlí, praktičnost a racionalita každého modelu.

Značka byla založena v roce 1968. Calvin Klein založil značku společně se svým přítelem Barrym Schwartzem. Po prvních přehlídkách svých kolekcí získala značka velkou zakázku za 50 tisíc dolarů, což byl silný impuls pro další rozvoj tohoto módního domu. Dnes je značka ztělesněním extrémně pohodlného oblečení vhodného pro každou příležitost.

Christian Dior

Realizace značky se odehrála v nejtěžších letech života Christiana Diora. Ve 30. letech jeho bohatí rodiče zkrachovali, matka zemřela a nejslavnější designér byl pod zkouškou těžké nemoci. Právě v tomto období dokázal Christian ukázat světu výjimečný talent designéra a módního návrháře. Stal se světovou celebritou po první výstavě svých výtvorů. Na

vytvoření vlastního módního domu měl před smrtí pouhých deset let. Jeho firma žije dodnes a stále těší módní nadšence novými a zajímavými kolekcemi.

Prada

Tato světoznámá značka je výrobcem módních doplňků, stylového oblečení, kvalitní kosmetiky a elegantních tašek. Dům módy vznikl v roce 1913 v Miláně pod vedením Maria Prady. V té době se společnost zabývala výhradně výrobou cestovních tašek z kůže mrožů. Vzhledem k tomu, že tento materiál byl považován za docela exotický, značka rychle upoutala pozornost bohatých lidí, což podnítilo její další rozvoj. Později byla vytvořena kolekce pánského oblečení, slunečních brýlí a spodního prádla.

U tohoto módního domu se jména vlastníků neměnila komplikovaně, protože se vlastnictví *Prady se* dědilo z generace na generaci. Majitelka Miuccia Prada, Mariova 29letá vnučka, proměnila módu Prada zvláštními prvky, šarmem a pohodlím. Miuccia v jednom rozhovoru řekla, že při navrhování svých kolekcí přemýšlí o každém detailu. Jejím velkým talentem byla věc, na kterou se slavná módní návrhářka vždy obracela. Tou byla intuice. Díky ní dokázala vycítit, co lidé potřebují, a vytvářet aktuální kolekce.

Na závěr chci říct, že výtvory módních domů jsou umělecká díla. V každé nové kolekci je cítit část duše jejího tvůrce, jeho charakter a touha přinést do světa módy něco nového a zajímavého, což nám pomůže transformovat nás - znalce krásného, pohodlného a stylového oblečení.

Iyuliya Ayupova

Satirické přepsání klasického „Frankensteina“

Frankenstein z Bagdádu, první irácký román přeložený do češtiny, v sobě ukrývá mnoho vrstev, jde napříč několika žánry, prolíná se v něm fantastično (s prvky magického realismu) s líčením drsné reality života v Bagdádu po invazi amerických vojsk a pádu Saddáma Husajna.

Příběh odkazuje k slavnému Frankensteinovi M. W. Shelley, ale ve své podstatě jde hlavně o vyobrazení znepokojivé a neutěšené situace v irácké společnosti po již zmíněné invazi. Frankenstein je zde bytost složená z mnoha kousků lidských těl, která vlivem několika faktorů ožije a začne se mstít všem, kteří se na někom provinili. Ovšem kdo je uprostřed válečné vřavy úplně bez viny? Na čí straně je pravda?

Feminismus
Druhá vlna

Takzvaná druhá vlna feminismu nastala především důsledkem konce druhé světové války. Ženy, které v době války zastávaly všechny role a profese (tedy i všechny „mužské“ role a práce), si po dobu nepřítomnosti mužů zvykly na nové postavení ve společnosti a začaly si uvědomovat, jaké ve společnosti zastávají místo a své tehdejší postavení. Proto, když se měly vrátit do domácností a být znovu jen matkami, pečovatelkami a hospodyněmi, byly nespokojené a do starých kolejí se vrátit nechtěly. Feministické hnutí se tedy zabývalo daleko širší škálou problémů než první vlna feminismu. Do popředí se dostává např. problém začleňování žen do společnosti, jazyka a postavení žen v různých částech společenského života.

Dalším velkým impulzem a symbolem druhé vlny se stala knížka Tajemství ženy od Betty Friedanové (1963), které pojednává o problematice rovnosti mezi muži a ženami, zdůrazňuje hodnoty a zkušenosti, kterými ženy rozvíjí a obohacují společnost.

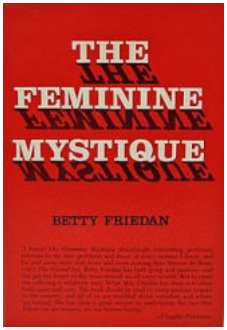

Tato kniha je ale později kritizována za diskriminaci LGBT+ osob a lidí rozdílné etnicity. Autorka totiž popisuje tyto skupiny společnosti jako přítěž pro feministické hnutí. A proto se tedy z dnešního pohledu pokládá její dílo za důležité a významné pro svou dobu, ale ne jako něco, co by mělo být považováno za pravdu, či fakt.

Tato kniha byla hlavním důvodem vzniku druhé vlny hlavně ve Spojených státech amerických.

V druhé vlně se feministickému hnutí podařilo úspěšně prosadit práva žen na větší kontrolu nad vlastním tělem, na ukončení těhotenství a přístup ke všem profesím.

U nás se druhá vlna objevila se zpožděním a v oslabené podobě až po Sametové revoluci v roce 1989. A to proto, že komunistický režim znemožnil vznik feministického hnutí. Za komunismu byla sice prosazena řada feministických požadavků shora, ale v situaci, kdy byla omezena svoboda projevu a shromažďování se.

Druhá vlna přinesla velké změny, ale ty stále nebyly definitivní a úplné, proto tedy nemůžeme její konec přesně určit. Moderní feminismus s sebou přináší jiná témata, problémy a otázky. A stále se vyvíjí, ale o tom zase příště.

Emma Vrbíková

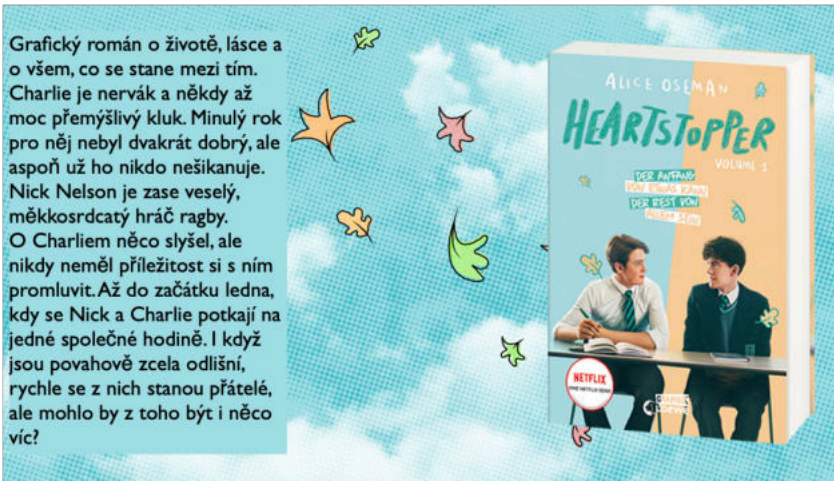

Mladí aktivní
Kurzy pro mladé „Kudykampus"

„Škola je dobrá pro společnost, ale špatná pro jedince." Touto větou by se dala popsat klasická česká devítiletka a následná střední. Mladí lidé se musí podřizovat tomu, aby uměli od každého předmětu trochu. Nemohou si vybrat vlastní cestu a postupně najít co je ten jejich obor. A právě s tímto „kudy kam" pracuje iniciativa Kudykampus.

Kudykampus je myšlenka podnikatele *Martina Přibila*, který chtěl alespoň trochu pomoct zlepšit české školství. Do reality mu tento ambiciózní projekt pomohli přenést *Marie Froulíková* a její tým mladých nadšenců.

KUDYKAMPUS
Inspirace pro vlastní cestu

Logo Kudykampusu

Kudykampus funguje na principu „zkus si sám". Studenti navštěvují kurzy, na kterých je koučují takzvaní „inspirátoři". Inspirátor je člověk, který pomáhá studentům najít v sobě nadšení pro danou činnost a provází je celou jednodenní (většinou čtyři hodiny) praxí. Mezi inspirátory se nacházejí odborníci ve svých oborech (například ředitel Deníku N).

„V *Kudykampusu* je důležité naslouchat a učit se z vlastních chyb. Chyba je kámoš. Ne nepřítel. Na kurzech *Kudykampusu* je také klíčový tzv. networking, tedy potkávání stejně starých aktivních lidí," říká *Marie Froulíková*. „A protože chceme změnit svět k lepšímu, zakládáme *Gymnázium Kudykampus,* kde cílíme především na klasické studenty," doplňuje *Martin Přibil.*

Inspiratoři Kudykampusu

Gymnázium Kudykampus je navazujícím projektem *Kudykampusu*, kde se 50 % výuky bude odehrávat „v terénu" a studenti se budou učit přímo na praxích. Zbylých padesát procent výuky se bude soustředit na práci v malých skupinkách na projektech a zdokonalování se například v cizích jazycích.

Aktuální cena jarních praxí je 500 korun na kurz, přičemž, když na kurz dorazíte, vrátí vám na konci 300 korun. Gymnázium Kudykampus zatím stanovenou cenu nemá, ale pravděpodobně se bude pohybovat kolem 40 tisíců za rok a postupně se bude snižovat.

Matyáš Paulíny

Komentář
Prezidentské volby

Dobrý den,
ač je zima přírodním obdobím spánku, tak na politické scéně se rozhodně nespí. Letošní zimní čas s sebou přináší předvolební kampaně různých kandidátů na post prezidenta. Pro mne, doufám i pro Vás a celou naši zemi, jsou to významné volby, kdy po dvou volebních obdobích spravování našeho státu Milošem Zemanem může nastat velká změna. A samozřejmě možná také ne.

Prezidentské volby v Čechách nastanou brzy. První kolo proběhne již 13. ledna a pravděpodobně jste zaznamenali s čím proti sobě jednotliví kandidáti vyrukovali. Jistě jste slyšeli, že Danuše Nerudová netleská v letadle, Petr Pavel trénoval na špionáž v západních zemích a Andrej Babiš nezná planety, Haška ani nápis na oponě Národního divadla. Proto bych rád zde uvedl jednoduchý a krátký úvod ke každému kandidátovi, který má šanci tyto volby vyhrát. Jako prvního kandidáta zde máme Andreje Babiše, bývalého člena KSČ a slovenským soudem potvrzeného agenta STB, který je nejpravděpodobnějším vítězem prvního kola, díky své cca. 1.5 milionové voličské bázi. Je znám svými mnohými skandály z dob své kontroverzní vlády z let 2017-2021, týkající se vlastnictvím Agrofertu a velkého množství médií a dalších společností různého druhu. Nejznámější kauzou je probíhající soud ohledně neoprávněného čerpání dotace pro farmu "Čapí hnízdo„. Průzkum naznačuje, že zvítězit v druhém kole by se mu podařilo pouze kdyby jeho protivníkem byl Josef Středula. **Jako budoucí prezident slibuje, že bude na telefonu, nikdo nikdy nekoupí a prý se nezalekne mocných.**

Druhým kandidátem je Petr Pavel, armádní generál ve výslužbě. V letech 2012-2015 byl náčelníkem Generálního štábu Armády České republiky. Následně mezi roky 2015-2018 působil ve funkci předsedy vojenského výboru NATO. Víme, že má všechny nejpřísnější bezpečnostní prověrky na této úrovni. Jednou z jeho předností je charisma, které se vyznačuje klidným vystupováním, jasnými záměry a srozumitelností ve svých proklamacích. Má téměř

čistou minulost vyjma členství v KSČ, které však bylo nezbytné v době, kdy si budoval vojenskou karieru elitního výsadkáře. **Jako budoucí prezident nabízí občanům klid a řád.**

Třetím kandidátem je Danuše Nerudová, bývalá rektorka Mendelovy univerzity v Brně. Její silná voličská základna je v mladých voličích. **Jako budoucí prezidentka chce bojovat za mladé lidi**.

Čtvrtým kandidátem je Pavel Fischer, senátor a dlouholetý český politik, který se prezidentských voleb účastní již podruhé. Není členem žádné politické strany. Je aktivním věřícím a členem římskokatolické církve. Ve statistikách dostává přibližně 5 % rozhodnutých voličů. **Jako budoucí prezident nabízí, že se na pražský hrad vrátí důstojnost, aktivita a ochota pomáhat.**

Pátým kandidátem je Marek Hilšer, lékař a pedagog, který stejně jako P. Fischer se na scéně v boji o hrad neukazuje poprvé. Přestože nemá na svém kontě žádný skandál, dávají mu analytici maximální volební potenciál 11 %. **Jako budoucí prezident nabízí spravedlnost a rovnost.**

Šestým kandidátem je Josef Středula, který pravděpodobně nemá šanci zvítězit, ale zároveň se ještě vejde do volební statistiky. Je to předseda odborů ČMKOS a na pozici prezidenta ho doporučil sám stále ještě dosluhující prezident Miloš Zeman. **Jako budoucí prezident nabízí důstojnost pro všechny.**

V naší škole při volbách nanečisto zvítězila Danuše Nerudová, a než skončí zima, budeme už opravdu znát nového prezidenta České republiky. Tak se nechme překvapit. Přeji nám, aby to bylo milé překvapení.

Oliver Vyštejn

Vraždy napříč obdobími
Vraždy ve Snowtownu

Vraždy ve Snowtownu se nazývá série vražd spáchaných Johnem Justinem Buntingem, Robertem Joem Wagnerem a James Spyridoenm Vlassakisem v období od srpna 1992 do května 1999 v jižní Austrálii. Ještě k nim patřil Mark Haydon, který byl obviněn z napomáhání při ukrývání těl.

Spousta těl se našla v barelech v opuštěném bankovním trezoru, proto se někdy tahle událost označuje taky jako Vraždy těl z barelů (amatérský překlad). Jenom jedna z obětí byla zabita přímo v Snowtown a dvanáct obětí bylo z jiného města. Motivace vrahů je neznámá, údajně je vedl Bunting, který věřil tomu, že oběťmi byli pedofilové, homosexuálové nebo prostě slabí. Nějaké oběti i mučili, aby dostali přístup k jejich bankovním účtům.

První tělo které se našlo v 1994, bylo Clintona Trezise, ovšem spojení s Buntingem se nenašlo. Poté se našlo tělo Thomase Trevilyana v roce 1997 a bylo to vyhodnoceno jako sebevražda. Když pátrali po Elizabeth Haydon, tak se policie dostala do Snowtown, kde později objevila zmíněný opuštěný trezor, ve kterém se nacházelo šest barelů, uvnitř kterých bylo dohromady osm těl.

Pravděpodobně vrazi přesouvali těla po Austrálii podle toho, jak se vyvíjelo vyšetřování, než se přestěhovali do Snowtown v roce 1999. Další dvě těla se našla na zahradě Buntingova domu v Adelaide. Policie později obvinila a zatkla Buntinga, Wagnera a Marka Haydona 21. května roku 1999 za vraždy. Vlassakis byl zatčen 26. května téhož roku. Než si pro něj policie přišla o těch pár dní později, tak bydlel v Buntigově domě.

(scéna z filmu)

Soud Buntinga a Wagnera byl nejdelší v historii jižní Australie. Trval skoro dvanáct měsíců. V prosinci roku 2003 byl Bunting obviněn z jedenácti vražd. Wagner byl obviněn z deseti, ovšem přiznal se jen ke třem. Vlassakis se sám přiznal ke čtyřem vraždám. V roce 2004 byl Hayden obviněn za napomáhání k vraždě v pěti bodech, přiznal se ke dvěma.

Například obžaloba za vraždu Suzanne Allen se vůbec nepočítala do verdiktu. 7. května 2007 totiž její případ úplně padl, když soudce nemohl dojít k verdiktu.

Nakonec soudce Brian Ross Martin řekl, že Bunting byl vlastně vrchní rozhodující v celé skupině vrahů a tak ho odsoudil k jedenácti doživotním trestům bez možnosti propuštění na podmínku. Wagner byl odsouzen k deseti po sobě jdoucích doživotních trestů a při vynesení rozsudku z lavice

obžalovaných prohlásil: “Pedofilové dělali dětem hrozné věci. Úřady s tím nic neudělaly. Rozhodl jsem se jednat. Děkuji.” Vlassakis byl odsouzen ke čtyřem doživotním trestům s nepodmíněnou dobou 26 let a Haydon byl odsuzen na 25 let s nepodmíněnou dobou osmnácti let.

Díky až 250 příkazům potlačení zabránilo zveřejnění podrobností ohledně případů, výjimka byla udělená jen producentům filmu Snowtown, která zachycuje vraždy a události tohohle celého případu.

Kristýna Hůlková

(Ne)originální recenze

Ahoj, vítám vás u mé zimní recenze! Tentokrát jsem si připravila jednu na český vánoční film *Přání Ježíškovi*.

Přeji příjemné čtení!

Česká Láska nebeská aneb Přání Ježíškovi

Přání Ježíškovi je českou vánoční romantickou komedií natočenou v roce 2021, kterou zrežírovala Marta Ferencová a která vychází ze scénáře polského autora Marcina Baczyńského. Také je inspirovaná britským filmem *Láska nebeská* (*Love Actually*).

Celý tento film se odehrává v Brně, kde pozorujeme osudy několika lidí a to, jak se jejich životy prolínají, stejně tak, jako tomu bylo právě v *Lásce nebeské*. Máme tu například moderátora v rádiu Mikuláše (Richard Krajčo), který je otcem samoživitelem, Olivera (Petr Vaněk) – typického děvkaře, Štěpána (Jiří Langmajer) – podváděného otce a policejního psychologa se sebevražednými sklony, Vojtěcha (Matěj Hádek) a Markétu (Táňa Pauhoufová) – velice vzdělaný a možná až přespříliš slušný manželský pár, Nelu (Elizaveta Maximová) – stereotypní hlavní hrdinku romantické komedie, Tomáše (Jiří Burian) – egoistického ředitele agentury, Tondu (Nico Klimek) – malého kluka se zálibou v kradení věcí, Terezku (Valentýna Bečková) – záhadnou holčičku, a mnoho dalších…Každého z výše uvedených lidí něco trápí, nebo zkrátka jejich Štědrý den neprobíhá tak, jak by si přáli a přesně o tom + o lásce tento film vlastně je.

Co si budeme nalhávat, *Lásce nebeské* se tenhle film rozhodně nevyrovná. Ale dle mého názoru má jinak rozhodně velký potenciál. Samozřejmě že jde o optimistický, přeslazený film, ale na druhou stranu, spoustu lidí hledá o Vánocích právě tohle, takže prostě proč ne, že? Tak jako spoustu podobných romantických komedií, má *Přání Ježíškovi* spoustu velice předvídatelných zvratů a zkrátka už od začátku víte, kdo se s kým dá dohromady. Ale na druhou stranu se určitě nedá říct, že by vás nemohlo překvapit vůbec nic. Sice si budete muset počkat až na konec filmu, ale i tak tu nějaká překvapení a neočekávané události skutečně jsou.

Jestli bych ale něco tomuhle filmu určitě vytkla, je to jeho nepřirozenost. Dovolím si ho zas a znovu srovnat s *Láskou nebeskou* – tam totiž prakticky všechno co se děje dává smysl, a i když je většina situací velice nepravděpodobná, skutečně si umím představit, že by se staly. Stejně tak reakce a chování postav apod. jsou velice přirozené, což se bohužel nedá o *Přání Ježíškovi* říct. Moje máma si často stěžuje na to (promiň mami), že je kuchyň ve filmech příliš uklizená a nic nevypadá, že by to vůbec někdy někdo používal. A v *Lásce nebeské* (možná jsem měla dělat recenzi na ni) se opravdu snažili naaranžovat všechno tak, aby to vypadalo přirozeně, kdežto v *Přání Ježíškovi* nikoliv. A tohle všechno je podle mě velká škoda, protože i takovéto detaily jsou často právě to, co dodávají filmu na dokonalosti.

Každopádně pokud máte dlouhou chvíli a hledáte příjemný český vánoční film, který vás možná i nadchne, možná také ne, ale hlavně u něj chcete vypnout a relaxovat, *Přání Ježíškovi* rozhodně nebude špatná volba!

Iveta Fajfrlíková

Sedm dní spolu

Pokud hledáte něco méně optimistického, ale stále vánočního na čtení, mohu vám jedině doporučit knihu Sedm dní spolu od Francesci Hornak!

Může spolu rozpadající se rodina Birchových, skrývající mnoho, více či méně, bolestivých tajemství, o Vánocích vydržet v jednom domě? Přečtěte si tuto knihu a uvidíte!

Herní novinky
The Game Awards for the game of the year 2022

The Game Awards je jedna z největších událostí ve videoherním světě. Pokud nějaká hra vyhraje v jedné z kategorií, dá se to přirovnat k tomu, jako když nějaký film získá Oscar nebo zlatý globus. Jaká hra se tedy stala hrou roku? Která hra získala nejvíce ocenění? Které nové hry byly oznámeny? A především, jak se povedlo jednomu narušiteli dostat až na pódium? Dozvíte se dále v článku?

Stručná historie a průběh:
The Game Awards for Game of the Year je každoročně od roku 2014 pořádána The Game Awards. Jejím zakladatelem je Geoff Keighley. Jsou předávány hrám, které podle poroty poskytly hráčům nejlepší zážitek jak z obsahové, tak technické stránky. Porota se skládá ze sto a více herních novinářů plus youtuberů, streamerů a jedinců, kteří se na hry specializují (např. z oblasti e-sportu). Porota musí vybrat do každé kategorie (v roce 2022 jich bylo celkem 31) pět her a poté se hlasuje, která z pěti her je ta nejlepší. Veřejnost může také hlasovat, její hlasy ale mají celkem pouze desetiprocentní vliv.

Hra roku:
Mezi favority v kategorii hra roku patřili pokračování herní série God of War s názvem God of war: Ragnarok a Elden Ring. Nakonec cenu obdržel Elden Ring. Elden Ring je akční RPG od japonského vývojářského studia FromSoftware. Vydalo ji japonské herní vydavatelství Bandai Namco Entertainment 25. února roku 2022. Prodalo se něco přes 12 milionů kopii. Režíroval ji ostřílený Hidetaka Miyazaki. Jedná se o jednoho z nejúspěšnějších lidí v této branži. Mezi další hry, na jejichž tvorbě se podílel z režisérského křesla, patří jeho legendární Dark Souls 1 a Dark Souls 3 (na vývoj Dark Souls 2 dohlížel). Demon Souls, hra, která předcházela Dark Souls triologii a mohli ji díky ní vůbec začít. Bloodborn, hra s gotickým vzhledem a nepřáteli, jejíž vzhled by ocenil i samotný H. P. Lovecraft. Pak je tady také Sekiro: Shadows Die Twice, hra značně inspirovaná japonským folklorem. Ta stala hrou roku 2019.

A o čem je vlastně Elden Ring? Styl, v jakém se příběh vypráví, je podobný jako u Miyzaki předchozích her. Příběh se odehrává v zemi Mezi. Hráč je obsazen do role jedince na okraji společnosti, v tomto případě zneuctěného bojovníka, co se musí dostat zpět na vrchol. V Elden Ringu je cílem získat titulní Elden ring, nejdříve ho však musí sestavit, protože byl roztříštěn na několik kusů. Po jeho sestavený hráč dosáhne titulu Elden lorda. Hráč má naprostou svobodu v upravování zneuctěného podle své libosti

od vzhledu, zbraní, které využívá a v jakém poli se specializuje. O světě kolem sebe se hráč může dozvědět více pomocí různých textů a scenérií. Hra má 6 rozdílných konců, hráčova rozhodnutí tedy mají na průběh hry vliv. Hra kromě toho dostala i ocenění za nejlepší režii, nejlepší uměleckou režii a nejlepší role play. Zajímavostí je, že na vývoji světa v Elden Ringu se podílel George R. R. Martin. Spisovatel zodpovědný za knižní sérii Píseň ledu a ohně (knižní předloha pro hru o trůny).

God of War: Ragnarok

Další hra, která měla docela blízko k dosažení titulu hry roku byl již zmíněný Ragnarok. Je to 10. instalace v sérii God of War zk. GOW a 2. díl odehrávající se v prostředí norské mytologie. Příběh se točí okolo Kratose a jeho syna Atrea. V tomto díle se toto dynamické duo dostane do potyčky se samotným Thorem a Odinem. Ti s nimi bojují hlavně proto, že Kratos a Atreus hledají boha války Tyra. Pro Kratose však není boj s bohy žádná nová věc. On sám je bývalý bůh války v řecké mytologii. Pantheon vlastnoručně vyhladil do posledního boha, a to včetně Odina, vládce řeckých bohů a svého otce.

Předchozí GOW z roku 2018 na titul hry roku dosáhlo, v tomto roce se však objevil Elden Ring. I tak to však nebyl pro GOW špatný rok. Podařilo se mu aspoň získat nejvíce ocenění za rok 2022. Jsou to ceny za nejlepší vyprávění, nejlepší audio design, nejlepší herecký výkon (Christopher Judge), nejlepší akční adventuru, nejlepší hudbu a hudební doprovod a nejlepší inovace v přístupnosti. Takže vývojáři určitě neodešli domu s prázdnou.

Oznámené hry

Kromě předávání cen se The Game Awards for the game of the year 2022 využívá i k oznamování o nových titulech ve stádiu vývoje. Tento rok bylo oznámeno skutečně velké množství her, proto jsem se rozhodl vybrat ty, které podle mě za zmínku stojí. Mezi ně patří Death Stranding 2. Opět vzniká pod taktovkou Hidea Kodžimi, známého hlavně díky sérii Metal Gear. Už teď je jasné, že to bude stejně nevšední herní zážitek jako předchozí díl.

Došlo také na oficiální oznámení hry Star Wars: Jedi Survivor. Děj se odehrává pět let po Star Wars: Jedi Fallen Order. Protagonistou je stále Cal Kestis, rytíř jedi, jemuž se povedlo přežít rozkaz 66. Fanoušci bojových her se mohou těšit na pokračování legendárních sérii Tekken 8 a Street Fighter 6. Horizon 2: Forbiden West dostane DLC (downloadable content) a hru ze stejného světa pro virtuální realitu pod názvem Horizon Call of the Mountain. FromSoftware a Hidetaky Mijazaki se rozhodli pro návrat k herní sérii předcházející Demon Souls.

Herní série Armored Cored se soustředila na mecha žánr a rychle plynoucí game play, při kterém musí hráč musí, jak ovládat svého robota a koukat, kde co lítá, tak ještě musí kontrolovat munici a hladinu energie. Podle uniklých zpráv z probíhajícího vývoje by měl Armored Core VI: Fires of Rubicon obsahovat prvky opět podobné Mijazakiho předchozím hrám.

Malý incident

Při předávání ceny za hru roku se na podiu kromě lidí z FromSoftware dostal také jeden narušitel. Neznámý mladík. Později se uvedl pod jménem Matan Evan. Tvrdil, že mu je 15 let. Po projevu zaměstnanců FromSoftware přistoupil k mikrofonu a řekl: „Myslím, že chci na tuto cenu nominovat svého reformovaného ortodoxního rabína Billa Clintona. Poté byl z podia odveden ochrankou.

Vojtěch Komrska

POZITIVNÍ ZPRÁVY

Vítám Vás u nového článku o pozitivních zprávách ze světa! Tentokrát se můžete těšit na to, co se stalo v zimním období zajímavého a jak jsme se zase posunuli dál. Doufám, že Vás spousta informací zaujme a pozvedne Vám náladu.

HOUBIČKY JAKO ANTIDEPRESIVA?

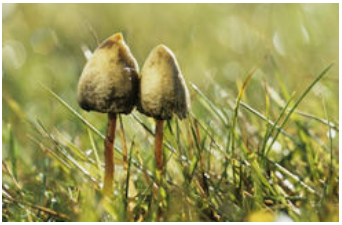

I když vědci varovali před užíváním houbiček, dnes k tomuto tématu přistupují jinak. Podle nich by mohly být *lysohlávky* prospěšné při léčbě depresí. Studie u pacientů zatím ukázaly, že se stav nemocných po dvanácti týdnech výrazně zlepšil. To tedy znamená, že se *lysohlávky* budou na daných pacientech testovat podruhé a budou se zjišťovat účinky na pacientech.

Testování je prozatím prováděno na pacientech rozdělených do dvou typů. První typ pacientů je složen z těch, kteří nereagují na standardní formy léčby, a ten druhý pracuje s pacienty, kteří mají diagnostikovanou depresi rozvíjející se v souvislosti s jejich onkologickým onemocněním.

Co myslíte, mají houbičky budoucnost v léčení deprese?

TURISTÉ A JEDEN ČECH VYCESTUJÍ DO VESMÍRU

Doposud bylo zvykem, že se do vesmíru vydávali pouze astronauti, kteří před misí museli absolvovat náročný výcvik. Žijeme ale ve 21. století, proto není překvapením, že to velké tajemství vesmíru chce znát více lidí.

Na historicky první let se připravuje japonský miliardář *Jusaku Maezawa*, který na začátku prosince oznámil jména osmi lidí, kteří se zúčastní mise na Měsíc spolu s ním. Mezi těmito jmény je také český umělec *Yemi A.D.*

V tiskovém prohlášení *Yemi* také uvedl, že *nezáleží na tom, odkud jsme a jak začneme, ale jen na tom, kam se rozhodneme směřovat.*

Mezi další osobnosti, které by mohly potencionálně letět do vesmíru, jsou: americký hudebník *Steve Aoki,* youtuber *Tim Dodd* nebo například irská fotografka *Rhiannon Adamová* a let by měl být uskutečněn lodí Starship, společnosti *SpaceX,* podnikatele a miliardáře *Elona Muska*. Mise ponese název *Dear Moon*.

JAKÉ VÝRAZY SE V ROCE 2022 GOOGLILY NEJČASTĚJI?

Nejhledanějším výrazem pro rok 2022 se stalo slovo *Wordle* – jedná se o hru založenou na principu hádání slov. Nejvíce uživatelů této hry se našlo u obyvatel *Nového Zélandu*.

Dalším výrazem byla *Ukrajina*. Není překvapením, že se stále vyhledává vzhledem k nekončící válce. Co se týká osobností účinkujících v tomto velkém sporu, samotný ruský prezident *Vladimir Putin*, byl čtvrtou nejvyhledávanější osobou v tomto roce.

Když jsme nakousli ta jména, tak v nich také můžeme pokračovat. Dále se na předních příčkách umístila jména *Johnny Depp* a *Amber Heard*, jejichž soudní proces byl také jednou z nejsledovanějších událostí roku. *Depp* tento soud vyhrál a zároveň se dostal na první místo nejvyhledávanějších osob na světě. *Amber* skončila na třetím místě.

Další dva lidé, kteří se tento rok nejvíce hledali, byli *Will Smith* a *Chris Rock*, ti obsadili 2. a 5. místo.

Nakonec bych zde zmínila poslední nejvyhledávanější osobnost roku 2022 a tou není nikdo jiný, než *královna Alžběta*.

Adéla Koubková

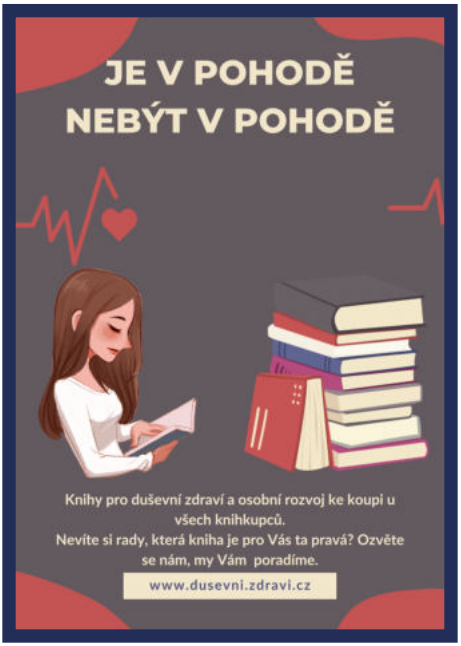

Zdroje obrázků

Obálka: Johann Jungblut - Winter landscape

Články:

Čtyři roční období -www.ab-in-den-urlaub.de
V kole času
Zapomenutá stopa minulosti
Koutek poezie - www.cesky-jazyk.cz/citanka/
Malířské umění - sbirky.ngprague.cz/images/, upload.wikimedia.org/wikipedia
Mladí umělci - Osobní archiv Tereza Lišková
Ze světa hudby - open.spotify.com, xclusiveloaded.com/, www.udiscovermusic.com, genius.com, pitchfork.com, music.amazon.com
Velká móda začíná malých - www.levou-zadni.cz, www.marianne.cz, etoile-luxuryvintage.com
Něco málo o feminismu -upload.wikimedia.org, zenskaprava.cz, cdn.vox-cdn.com, cdn2.vectorstock.com
Mladí a aktivní - kudykampus.cz/
Komentář - www.mvcr.cz/volby/
Vraždy napříč obdobími - www.rogerebert.com
(Ne)originální recenze - www.csfd.cz
Herní novinky - en.wikipedia.org, static0.gamerantimages.com
Pozitivní zprávy - www.stoplusjednicka.cz, dearmoon.earth

REDAKCE

ŠÉFREDAKTORKA
Anna Stříbrná

ZÁSTUPCE
Matyáš Paulíny

GRAFIK
Emma Vrbíková

KOREKTURA
Adéla Koubková, Michaela Macháčková

REDAKTOŘI A REDAKTORKY
Iyuliya Ayupova, Iveta Fajfrlíková, Kristýna Hůlková,
Vojtěch Daniel Komrska, Adéla Koubková,
Tereza Lišková, Michael Losman,
Michaela Macháčková, Matyáš Paulíny, Anna Stříbrná,
Hynek Tožička, Anna Vacková, Emma Vrbíková,
Oliver Vyštejn